

Club de lectura de la Biblioteca de Castellterçol.

Sessió de maig de 2007: *La vida al davant*, d'Émile Ajar (Romain Gary, 1975).

AUTOR

Nascut a VÍlnius el 1914, va fugir a França amb la seva mare als 14 anys. Després d'estudiar Dret es va allistar a l'aviació, i el 1940 es va unir a la «França lliure» sota les ordres de De Gaulle. Un cop acabada la guerra va entrar al ministeri d'Afers Exteriors i més tard al Quai d'Orsay. La seva carrera diplomàtica el va portar a l'ONU, on va ser portaveu de França, i a Los Angeles com a cònsol general del seu país. Després es va dedicar a voltar pel món durant deu anys com a corresponsal de diverses publicacions nord-americanes i va dirigir un parell de pel·lícules. I tot això no li va impedir convertir-se en un dels autors francesos més populars i prolífics del seu temps, ja fos signant amb el seu nom o amb els pseudònims d'Émile Ajar, Fosco Sinibaldi o Shatan Bogat. Un dels motius pels quals es recorda més Romain Gary és perquè va ser l'únic autor que va guanyar dues vegades el Premi Goncourt, un guardó que només es pot rebre una única vegada. El 1956 li van atorgar per *Les racines du ciel*, i el 1975 per *La vida al davant*. S'hi va presentar amb el pseudònim d'Émile Ajar, i el seu cosí va fingir ser-ne l'autor durant un temps. La veritat no es va saber del tot fins a la publicació de la seva obra pòstuma *Vie et mort d'Émile Ajar*. L'element unificador del períple vital de Gary és el problema de la identitat. Mai no va deixar de canviar, de reinventar-se, de superposar els noms i les cares. D'amagar-se i escapar-se d'ell mateix, en definitiva. D'escriure la seva obra com si fos veritat. O de viure la seva vida com si fos invenció.

OBRA

La vida al davant és la història de Momo, un nen musulmà que viu a casa de la senyora Rosa, exprostituta jueva supervivent d'Auschwitz que regenta el que Momo anomena «un bordell de fills de puta». Amb aquesta llengua clara i enèrgica explicarà la seva pròpia vida i la de la seva petita comunitat marginal.

PERSONATGES

-Momo: el protagonista i narrador de la novel·la que somia conèixer la seva mare.

-Senyora Rosa: exprostituta jueva, supervivent d'Auschwitz, que es dedica a cuidar fills de prostitutes.

-Senyor Hamil: l'amic entranyable d'en Momo, exvenedor ambulat de catifes. Sempre llegeix Victor Hugo, fent-se vell a la taula d'un bar.

-Arthur: amic imaginari i inseparable d'en Momo.

- Doctor Katz:** el metge de la «família», que sempre diu a en Momo que té «tota la vida al davant».
- Senyor N'Da Amédée:** el macarró més elegant de París, amb vestits de seda de color rosa i les mans ben guarnides d'anells de diamants.
- Banania:** company d'en Momo a la llar de la senyora Rosa que «s'ho passava d'allò més bé perquè ja havia nascut de bon humor».
- Senyora Lola:** un exboxejador senegalès transsexual que es fa les nits al Bois de Boulogne i que és la persona més maternal que Momo ha conegut mai.
- Nadine:** dobladora de pel·lícules, que es fa amiga d'en Momo tot i no tenir res a veure amb el seu món marginal.

SUGGERIMENTS PER A LA LECTURA

- Què creieu que ens vol trasmetre l'autor amb el títol?
- Quin pensu que és el tema principal de la novel·la?
- Si haguéssiu de triar un personatge, quin seria? N'hi ha cap que no us hagi agradat? Per què?
- És feliç, en Momo?
- Citeu un parell de missatges que trobeu que l'autor ens vol fer arribar a través de la veu «innocent» d'en Momo.
- Quina funció compleixen la Nadine i el doctor Ramon?
- Hauríeu escrit un altre final?